

Съдържание

1. Северен поток, Южен поток, Турски поток - Game over - пазарът победи
2. Украйна: Русия занижава транзитните газови доставки
3. SOCAR създава нова компания в Украйна
4. Румъния ще проведе търг за транзитен капацитет на природен газ
5. Цената на тръбопроводите на Газпром: анализ
6. Полската PGNiG започва доставките на газ за Украйна
7. Иран гледа към европейски износ на газ чрез немски търговец
8. Пасивна политика на ОПЕК към ниски енергийни цени
9. Китайски петролни гиганти преместват фокуса към природния газ

Newsletter Content

1. Nord Stream, South Stream, Turkish Stream - Game over - beat the market
2. RUSSIA UNDER-DELIVERS TRANSIT GAS: UKRAINE
3. SOCAR establishes new company in Ukraine
4. Romania to host inaugural natural gas transit line capacity auction
5. THE PRICE OF GAZPROM'S PIPELINES: ANALYSIS
6. Poland's PGNiG starts gas supplies to Ukraine
7. Iran eyes European gas exports through German trader
8. OPEC's Hands-Off Approach to Low Energy Prices
9. China's Oil Giants Shift Focus to Gas

Северен поток, Южен поток, Турски поток - Game over - пазарът победи

Илиян Василев

След решението на полския регулатор, който в прав текст каза на европейските компании, които участват като акционери в компанията Северен поток - 2 - Шел, ОМВ, Енджи, Юнипер и Винтерсхал, че или дъщерните им дружества участват в изграждането на газопровода, или се прощават се техния бизнес в Полша.

Проблемът не е толкова в значимостта на полския пазар за бизнеса на тези компании, а в казуса и прецедента, който може да ги постави във фокуса на подобни разследвания в много други страни и в хипотезата "топката да се вдигне" до ЕК.

При реализация на проекта, над 80% от газовия износ на Русия ще се концентрира само по един маршрут, което е тотална антилиза на всички усилия на ЕС за разпределение и управление на рисковете за енергийната сигурност. Северен поток -2 ще отнеме шансове за справедлива конкуренция на почти всички конкурентни европейски проекти, които целят диверсификация на маршрути и доставчици.

Казано по-сбито, свръхконцентрацията в тази част на европейския транзитен пазар ще

блокира интеграцията на европейския газов пазар, като оформи перманентни "острови" извън общите процеси. В същото време ще фиксира текущите тенденции за нарастващ ценови спред на природния газ за различни европейски групи потребители.

Идеята, че Газпром сам ще може да финансира и построи Северен поток граничи с екстремен оптимизъм, особено при сегашното състояние на продажби и кредитни възможности на компанията, която има отворени инвестиционни ангажименти по целия свят.

Остава хипотезата, която със сигурност ще бъде забелязана и от радетелите на газпромските проекти в Югоизточна Европа, че Кремъл ще пренасочи усилията си върху изграждането на южен аналог на Северен поток в двете опции - Южен и Турски поток.

И тук се връщаме на изходните пречки пред "потоците" без значение дали се реализират през България или през Турция. Без решаване на нерешими към днешния момент задачи - за съвместимостта на проекта с Третия енергиен пакет, за потребителите и инвеститорите в свързваща инфраструктура на ЕС територия, нови газопроводи през Черно море нямат смисъл. Дори и в частта към Турция, която е значително по-голям пазар от България и ЮИЕ. Не само защото турската страна трябва да приеме върху себе си да финансира съществена - до 50% част от строителството на проекта, но и защото това е проект, който без транзитен компонент няма особена логика за Анкара. Поток през Черно море

отговаря на специфичен руски стратегически замисъл - да заобиколи Украйна.

Дори да приемем ниската оценка на цената по изграждането на Турски поток и то само на една линия - тази която ще обслужва турските потребители, логиката за похарчване на над 3 милиарда долара, които след това трябва да се изплатят от по-високи цени на природния газ за турски потребители без турската страна да натрупа ползи от преминаващ транзит, не само куца, тя отсъства.

Играта с "потоците" приключи. Родните политици едва ли ще забележат, особено тези, които се занимават с политически инвестиции с публични средства.

Пазарът и този път победи.

Украйна: Русия намалява транзитните газови доставки

August 11th, 2016, naturalgaseurope

Украинската държавна газова компания Нафтогаз обвини руския Газпром за неподдържането на адекватно налягане в газопровода, което пречи за да посрещнат нарастващите експортни номинации от европейските клиенти.

В началото на август от компанията казаха, че в ключови входни точки за Украйна налягането е по-ниско, отколкото е необходимо, което "значително усложнява изпълнението на собствените заявки за транспортиране на газ към Европа."

Ukrtransgaz (UKT), оператор на преносната система на Украйна, която е изцяло притежавана от дъщерно дружество на Нафтогаз, трябва да компенсира чрез регулиране дейността на системата за балансиране на транзита и е направила допълнителни разходи.

Източник от Ukrtransgaz каза за Naturalgaseurope, че според кодекса за управление на мрежата, операторът на преносната система може да намали до край изкупуването от вносителя на границата, за да се балансира системата. Това е компанията Нафтогаз, която има договор с Газпром и затова отговорността е нейна, да комуникира с Газпром. Но руската компания

е отказала да подпише директни договори за транспортиране на природен газ.

Графика от уебсайта на Нафтогаз показва, че действителното налягане е под договорената стойност в по-голямата част от времето от началото на юни, но тъй като няма мерни единици по оста Y, е невъзможно да се види, колко сериозен е недостигът.

През юни 2014 г. дъщерното дружество на Газпром „Газпром експорт“ анулира балансиращ договор, съгласно който Ukrtransgaz поема последствията от дневните колебания при търсенето на газ, причинени от клиенти на Газпром в Европейския съюз.

Въпросите по газовото налягане от руска страна представляват технически предизвикателства за стабилността на доставките на руски газ за ЕС. Нафтогаз предложи да се сформира мисия за наблюдение от Европейската комисия, която да проучи ситуацията на място.

**СТАТИЯТА МОЖЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

SOCAR създава нова компания в Украйна

11 August 2016, By Nigar Abbasova, azernews

Представителният офис на азербайджанския държавен енергиен гигант SOCAR в Украйна наскоро създаде нова компания за продажба на едро и дребно на втечен петролен газ, съобщиха украинските медии.

Новата LPG компания на SOCAR ще се ръководи от Екатерина Tamrazova, според съобщенията. Учредители на дружеството са Galickaа Oil Company и търговската къща на SOCAR Украйна.

Отбелязвайки назначаването си, Tamrazova каза за уебсайта NefteRynok, че новосъздаденото дружество е в резултат на увеличение на дела на работата с природния газ в състава на украинското представителство на SOCAR. Компанията направи своя дебют по време на последния търг, проведен от Ukgasdobicha на 4 август, когато SOCAR придоби около 42 тона втечен газ за новосъздадената LPG компания на SOCAR в Украйна.

Дружеството е регистрирано в началото на юли 2016 г. в украинския град Cherkassy. Tamrazova официално встъпи в длъжност на 1 август 2016 г. Преди това Tamrazova е отговаряла за компресирания природен газ (CNG) в SOCAR Украйна.

SOCAR откри представителство в Украйна през 2008 г., като в момента е представлявана от SOCAR Energy Ukraine с мрежа от 58 станции за зареждане. Основният предмет на дейност на SOCAR Energy Ukraine е да подобри мрежата от бензиностанции и да организира продажба на едро на бензин и петролни продукти на територията на Украйна. Бензиностанции,

работещи под марката SOCAR има в районите на Киев, Одеса, Львов, Николаевск, Ровенск, Черкаси, Хмелницки и Полтава.

През първата половина на 2016 г. SOCAR е изнесъл 389,220 тона дизелово гориво, в сравнение с обема от 491,850 тона за същия период на 2015 г.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Румъния ще проведе търг за транзитен капацитет на природен газ

11 August 2016, Source:ICIS, By Aura Sabadus

Румъния ще проведе през следващия месец първия си търг за ключов капацитет на природен газ от транзитния газопровод, като наследство от изтичаш договор с руския Газпром.

С един замах турски и балкански товародатели ще имат възможност да получат капацитет от Украйна директно към България за целия период на газовата 2016 година, започваща през октомври тази година.

Общо 169GWh/ден годишен необвързан, постоянен и прекъсваем капацитет ще се предлага и в двете посоки на румънско-

българската (Negru Voda I–Kardam) точка на взаимно свързване, според румънския мрежов оператор Transgaz.

Търгът ще се проведе на платформата за регионален капацитет RBP на 5 септември и спечелилите компании ще получат достъп до секцията на Western Line от 1 октомври.

Газопроводът е с минала слава, използван от Газпром за транзитни обеми до Турция и Южна Европа през Румъния и България.

Румънският търг за газов капацитет е значителна стъпка в отварянето на регионалните газови пазари, на които доставките са били почти изключително от Газпром. Старият договор за транзит през интерконектора Negru Voda 1–Kardam изтече миналата година, но бе удължен до 30 септември т.г.

Контрагентите, които през следващия месец ще спечелят годишния капацитет на Negru Voda I–Kardam, за единия или другия поток - на север или юг, ще получат имплицитно присъден асоцииран капацитет за граничния пункт между Румъния-Украйна Isacsea I, като им дава пълното използване на тръбата за транзит.

Предизвикателства

Въпреки значимостта на търга, който би могъл да предизвика отварянето на пазара в региона, има редица предизвикателства, пред които участващите ще се изправят.

На **първо** място, необходимо е по-голямо сътрудничество между мрежовите

оператори на Западната линия/ Western Line, за да се гарантира, че природният газ може да тече гладко както във физически и виртуален режим по нататък по коридора север-юг.

Румъния, България и Украйна подписаха в края на м.юли знакови споразумения за взаимно свързване с цел да се предостави на товародателите гарантиран прекъсваем транспортен газов капацитет от Украйна към България и прекъсваем капацитет за обратен поток от 1 октомври. На теория, сделките ще позволят двупосочни виртуални потоци, обхващащи района от Украйна до Гърция.

Обявеният от Transgaz търг, изглежда е първият ключов етап в изпълнението на тези споразумения.

Независимо от това, Румъния и Украйна казват, че те ще предложат поотделно капацитет като непакетни /несвързани продукти, докато Украйна избира платформа за търг като пакетен капацитет.

Съгласно европейските регламенти, капацитетът на вътрешна граница в идеалния случай трябва да бъде в пакет от операторите на преносните системи и от двете страни. Това означава, че и двете - Transgaz и българския му еквивалент Булгартрансгаз, трябва съвместно да продадат на търг капацитета на Negru Voda I–Kardam.

Стана ясно, че това не се случи по-рано тази година, когато Булгартрансгаз каза, че ще използва също базираната в Унгария RBP тръжна платформа за наддаване за

непакетен капацитет в интерконекторите Negru Voda I, II and III-Kardam, както и Кулата-Sidirokastro на българо-гръцката граница.

Второто предизвикателство е, че печелившите товародателите ще срещнат установени връзки от източника на газ, който ще тече регионално.

Към днешна дата обемите през Western Line се изнасят изключително от Газпром. Не е ясно дали когато новият транзитен капацитет стане достъпен, търговците ще могат да получават обеми от друг източник, или ще трябва да подпишат нови договори за доставка също с Газпром.

След изтичането през тази година на друг договор за дългосрочен транзит между България и Гърция, гръцката независима газова компания М & М започна да изнася обемите през български съоръжения за пренос.

Общо 105 MWh са изнесени през юли и обемите са настроени да се утроят през август.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Цената на тръбопроводите на Газпром: анализ

August 15th, 2016, by John Roberts, Chief Analyst, naturalgaseurope

Газпром е изправен пред дилемата: как да приоритизира проектите си за външни тръбопроводи сега, защото Полша е пречка за предпрочитания от него проект Nord Stream 2. В момента руският енергиен гигант едновременно се стреми да разработи три големи нови тръбопроводи, за да се свърже Русия с външния свят. Nord Stream 2 се представя за най-облагодетелстван проект, тъй като в него има осигурено участие на пет западни компании, които са на път да поемат между тях половината дял от проектирания за 55 млрд m³ / год. природен газ проект и по този начин половината от нето ще се изпълни за от около \$ 10 милиарда.

Какво са направили поляците, за да повлияят така, че да не може нито една компания да се присъедини към Газпром и петте акционери, без тежки последици за дъщерните дружества на западните компании в Полша и да принуди Газпром да очаква финансиране на проекта от себе си.

Газпром е изправен пред финансови проблеми, все още се налага да се процедира с друг мегапроект за \$ 38 млрд, който да разработи система, осигуряваща доставка на газ за Китай и евентуално за Япония, чрез проект за втечен природен газ за тихоокеанското крайбрежие. Напредъкът е бавен, но тъй като на Русия все още предстои да сключва реални договори за продажба на газ в Китай, това може да не е от голямо значение.

В същото време компанията е дълбоко ангажирана в съживяването на проекта Турски поток, първоначално замислен като проект за 63 млрд m^3 / год газ, с близо до 50 млрд m^3 / год. транзитиране на газ от Турция към Европейския съюз през Гърция. На този етап, най-добрият залог за това, какво всъщност ще се случи - за разлика от това, което може би възнамерява Газпром - е, че една част от Турски поток ще бъде построена доста бързо и че Газпром ще се стреми и вероятно ще успее за построи и най-малко една линия от Nord Stream 2.

Търговската логика зад това е, че тръбната линия за най-малко една линия от Турски поток за 15.75 млрд m^3 / год. газ вече е дадена подобен вариант за доставка по една линия на тръбата за Nord Stream 2, която стартира от следващия месец. Други обвързващи договори с трети доставчици са били пуснати в ход за предоставяне и на други стоки и услуги. В допълнение, в хода е изграждането на системи, необходими, за доставка на природен газ за руските терминали за двата газопровода.

Газпром все още е в средата на завършване на масивния си проект за \$ 12 млрд, "Южен коридор", за да се свърже руската обединена газова система/ Unified Gas System (UGS) към терминала Russkaya на брега на Черно море в Анапа. Той бе първоначално предназначен за хранване на несъстоялия се газопровод Южен поток, и в момента се замисля замяне на предназначението с Турски поток. Заради закъсненията досега не е ясно дали системата е в състояние да достави много повече газ, отколкото за първата линия.

Много повече работа ще трябва да се свърши, за да се хранва с 63 млрд m^3 мрежата и, предвид настоящите финансови ограничения на Газпром, изглежда малко вероятно, че ще бъде в състояние да гарантира, че Южният коридор ще бъде в състояние да достави скоро такъв обем до Анапа.

Американският анализатор Edward Chow от базирания във Вашингтон Център за стратегически и международни изследвания, каза за Naturalgaseurope: "Не струва много на Газпром да изгради една тръба за Турски поток, даденият капитал вече е „потънал“ в Южен поток; така че колкото повече са бави Nord Stream 2, толкова по-вероятно е Газпром да започне от Турски поток".

Контролирани политики

В политически план, от гледна точка на Москва, обосновката за строителство и на двата газопровода Nord Stream 2 и Турски поток остава толкова силна, колкото е била някога. Nord Stream 2, заедно с оригиналния план Nord stream с линия за 57 млрд m^3 / год. газ, остава най-важният компонент в стратегията на Русия страната да е в състояние да доставя почти цялия си газ за потребителите в Европейския съюз, без да се разчита на транзит през Украйна. Подобна политика вече доведе до спад в руското газоподаване към Украйна от 128.5 млрд m^3 / год. през 2006 г., и от 62 млрд m^3 / год. през 2014г.

По същия начин, първата линия от където и да е от системата към Турски поток ще

гарантира, че руските доставки на газ за Турция, Гърция и България не трябва да минават през Украйна. През 2015 г. Газпром заяви, че ще се прекрати транзита през Украйна, след като договореностите приключат през 2019 г. Впоследствие обаче, от компанията признаха, че все още ще трябва да се разчита на Украйна в продължение на няколко години след това за транзит на газ от около 15-20 млрд м³/год. до европейските клиенти.

Газпром винаги се е оказвал гъвкав в адаптиране на политиката си към променящите се обстоятелства. През 2015 г. всички погледи бяха насочени към президента на Русия, Владимир Путин, когато той посети Пекин на 3 септември и се очакваше най-малко да обяви значителен напредък в десетгодишната сага на продажба на руски газ за Китай, ако не и истински договор. Но докато той не направи значим напредък по този сложен въпрос, самият той задейства голямата изненада на следващия ден, когато, по време на посещението си във Владивосток, Газпром обяви, че е постигнато споразумение с петте западните компании за разработване на Nord Stream 2.

Тези пет фирми - Engie, Газпром, OMV, Shell, Uniper и Wintershall – сега ще трябва да решат какво точно те ще направят по отношение на проекта. Газпром заяви, че те „ще продължат своето тясно сътрудничество и техните взаимни усилия за укрепването на европейските газови доставки“, и че оттеглянето на заявлението на дружеството за оформяне сливане в Полша „не засяга

изпълнението на проекта, което продължава по план“.

Въпреки това, има важни финансови последици. Nord Stream 2 е разработен като проект, който ще разчита на собствения капитал за покриване на 30% от разходите си и за финансирането на останалите. Това означава, че собственият пряк принос на Газпром за проекта, ако той трябва да бъде изграден изцяло, ще трябва да се удвои до около \$ 3 млрд, а липсата на западни партньори ще направи много по-трудно повишението от \$ 7 млрд върху капиталовите пазари, особено в момент, когато Русия остава под широки международни санкции, в резултат на руската анексия на Крим през февруари 2014 година.

Възможно е западните компании да си почиват до осигуряване на най-доброто от двата свята. Не на последно място те искат да бъдат в добри отношения с Русия, защото имат значителни инвестиции или инвестиционни проекти в рамките на Русия, или са основни вносителите на руски газ, или комбинация от всичко това. За тях, плащайки своите акции в Nord Stream 2, може да се разглежда като цена, която трябва да платят, за да се гарантира тяхната връзка. Но може да се окаже, не по тяхна вина, че не може да им се разреши да платят такава цена. Това ще им помогне да спестят пари по време на значителен финансов натиск, докато не дойде Газпром с проблема за необходимостта от детайлна разработка, как да се справят с вероятните загуби на западни инвестиции.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА
ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#).

Полската PGNiG започва доставките на газ за Украйна

August 4, 2016, [af.reuters.com](#)

Варшава (Reuters) – Полската държавна газова фирма PGNiG заяви в началото на август, че е започнала доставки на газ за промишлени потребители в Украйна като част от споразумение с украинския частен газов търговец Eru Trading.

PGNiG не предостави детайли относно обемите и условията на сделката.

И двете страни - Полша и Украйна, разчитат на доставките на газ от Русия, и се стремят в рамките на няколко години да разширят връзката, свързваща техните газови системи за получаване на 5-8 милиарда кубически метра (bcm) от сегашните 1.5 милиарда куб.метра.

Свързването на газовите мрежи е част от по-широк проект, който цели да свърже полския терминал за втечен природен газ на Балтийско море с държави от Централна и Източна Европа, известен като газов коридор Север-Юг.

Полски официални лица заявиха по-рано тази година, че Полша би искала да изпрати

газ към Украйна, след като стартира своя първи терминал за втечен природен газ от района на Балтийско море.

Украинската индустрия консумира около 11 милиарда куб.м. газ годишно.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ВИДИТЕ
[ТУК](#).

Иран гледа към европейски износ на газ чрез немски търговец

August 4, 2016, [kallanishenergy](#)

Националната ирански газова компания (NIGC) е в преговори с "добре кредитирана" неназована немска компания относно търговия с газ, сделка, която може да проправи пътя за износа и доставките на газ за Западна Европа, съобщава Агенция Kallanish Energy.

Според иранската държавна информационна агенция Shana, директорът в NIGC по международни отношения, Azizollah Ramezani е казал, че "преговорите са в ход за размяна на туркменски газ с Азербайджан през частна фирма".

Служителят добави, че Иран се стреми да увеличи своята глобална газова търговия и в

момента води преговори с Оман, Кувейт и ОАЕ. Амбицията на Иран е да разшири своята глобална акция и да обхване пазарите за втечен природен газ в Турция, Армения, Азербайджан, Афганистан, Източна и Западна Европа, Индия, Китай и Югоизточна Азия.

Големи международни компании като Газпром, Siemens, SK Telecom и Kogas вече са подписали договори с NIGC, обхващащи сътрудничеството за природен газ, втечен природен газ, финансиране между другото на съхранение на природен газ, разкри Ramezani.

*СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ВИДИТЕ
[ТУК.](#)*

Пасивна политика на ОПЕК към ниски енергийни цени

Analysis AUGUST 9, 2016, stratfor.com

Прогноза

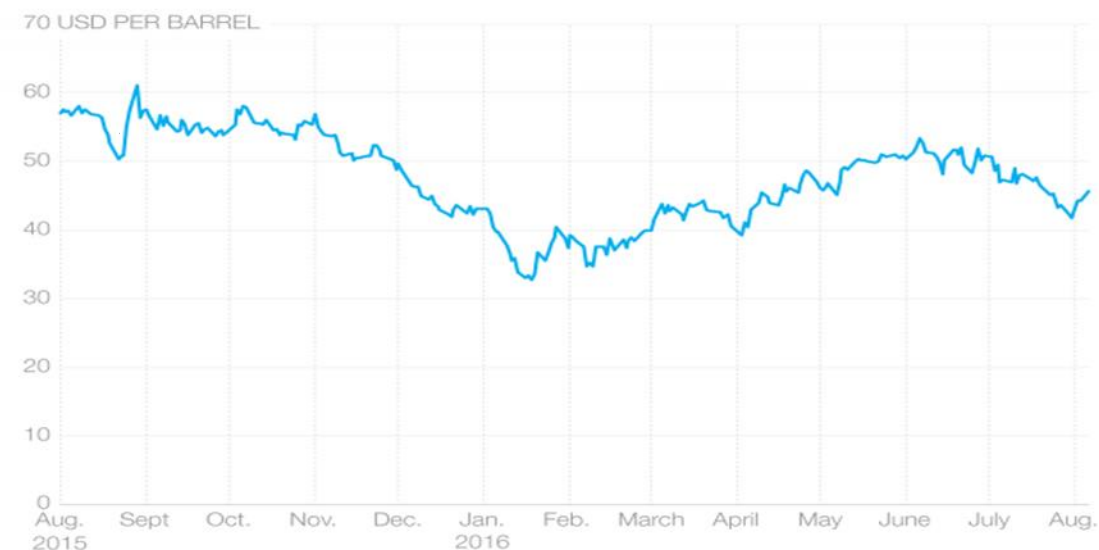
- Ако цените на петрола не падат близо или под \$ 30 за барел, Саудитска Арабия и нейните съюзници, Съвета за сътрудничество в Персийския залив, ще поддържат сегашните нива на добив и ще позволяват пазарните сили да оформят посоката на пазара.
- Останалата част от ОПЕК ще продължи да оказва натиск на добивниците от

Персийския залив, най-малко да се съгласят на замразяване на добива, но дори без споразумение, де факто замразяването на добива ще продължи сред големите производители на ОПЕК.

- Пазарните сили постепенно коригират пазара на петрол, но процесът ще продължи да бъде бавен и болезнен за производителите.

Анализ

Повече от две години, след като цените на петрола паднаха до опасни дъна и останаха там, натискът за по-решителни действия е нарастващ за доминиращия картел в петролния бранш. Членове на ОПЕК ще се съберат в Алжир през септември на неформална среща, където някои от членовете без съмнение ще повтарят познатите призови за замразяване на добива. Известен факт е спадът на цените след последната среща през юни на ОПЕК, мярката може да изглежда както разумна, така и уместна. Цените са паднали с 21 на сто от 8 юни до 01 август до ниското ниво от \$ 40.17 за Brent. И когато ОПЕК обяви, че ще свика отново среща в края на септември в Алжир, извън Международния енергиен форум, цените се повишиха от самата перспектива на колективни действия.

Brent Oil Price

Source: Bloomberg

Copyright Stratfor 2016 www.stratfor.com

Но ако най-скорошния опит на производителите да координират замразяването е някакъв индикатор, мобилизирането на политическата воля сега за едно замразяване ще бъде трудно. Преговорите за евентуално споразумение между ОПЕК и не-членки на ОПЕК да се замрази добива се провалиха през април, когато Саудитска Арабия настоя Иран да се присъедини към споразумението. Иран се поколеба, вместо да заяви твърдо, че ще повиши мощността на добива, докато достигне нивата на добив от преди санкциите, наложени от Запада.

Замразяването на добива е инструмент за повишаване цените на енергията по време на продължителни кризи. Идеята е, че ако всички производители се съгласят да ограничат своя добив на текущите си нива, когато цените се покачват, никой няма да се мести да улови пазарен дял за сметка на

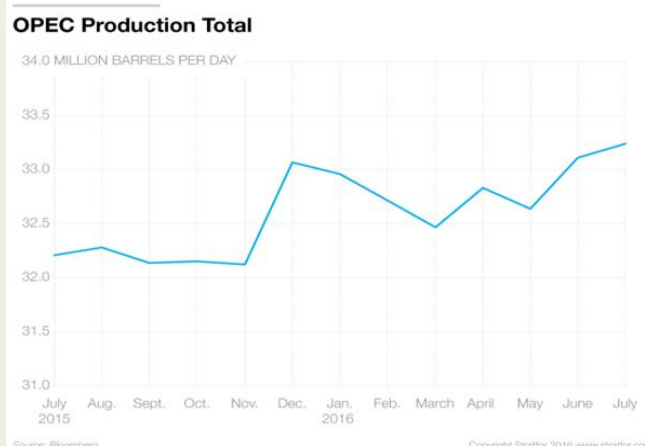
другите. Изпълнение на плана до момента е почти невъзможно, но дори без споразумение, реалността е, че де факто замразяването вече е в сила. Големите производители на петрол в Персийския залив – Саудитска Арабия, Кувейт и Обединените арабски емирства - имат свободен капацитет, за да разширят пазарния си дял. Въпреки това, те задържат и поддържат настоящите нива на добив.

Бавно, но естествено подобрение

Грозната реалност за производителите на петрол е, че възстановяването на пазара ще продължи да бъде болезнено и бавно. Всички индикации са, че възстановяването се случва. Добивът на Иран приближава нивата преди санкциите, добивът на САЩ е паднал значително, в отговор на занижените цени. Действията на американските добивници изглежда се появяват, за да

бъдат ограничени глобалните цени около \$ 50 до \$ 60 за барел в краткосрочен план. Материалните запаси също остават на ненормално високи нива и ще отнеме месеци да се изразходват, запазвайки високи доставки и потискайки цените, дори когато търсенето и предлагането започнат да възстановяват баланса през следващите две години.

В това се състои проблемът за ОПЕК. Дори ако производителите (добиващите) са съгласни, че световният пазар се коригира, ОПЕК има малко енергия, за да ускори процеса. А съвместни усилия за намаляване на добива биха имали смисъл само, ако други добиващи страни, което е малко вероятно, реагират чрез увеличаване на собствения си добив при покачване на цените. В този случай цените трябва да се покачат много повече от \$ 50 до \$ 60; което ще бъде само въпрос на време, докато американските производители реагират, за да се възползват от по-високите цени. Докато този механизъм за обратна връзка остава в сила, нито един добиващ петрол е готов да рискува, за да загуби пазарен дял от намаляване на добива. В сегашната обстановка намаляването на добива е малко вероятно, но споразумение за замразяване едва ли има смисъл, защото де факто замразяването е вече в сила, благодарение на пазарните сили.

На повърхността изглежда, че Саудитска Арабия и нейните съюзници от Персийския залив може да се опитват да увеличат пазарния си дял. От април, общият добив на ОПЕК се е увеличил с около 470,000 барела на ден, почти изключително от работата на основните членове на Съвета за сътрудничество в Персийския залив - Саудитска Арабия, Кувейт и Обединените арабски емирства. През юли Саудитска Арабия увеличи дневния си добив с 230,000 барела до приблизително 10.43 млн барела дневно, докато другите две добиващи петрол държави, са с по-скромни резултати, но не по-малко значителни увеличения на добива: и двете страни отбелязаха нарастване на добива с около 130 000 барела на ден до 2,9 милиона барела дневно за Кувейт и 2,930 млн барела на ден за Обединените арабски емирства.

Но както се оказва, тези страни само са коригирали предишни нередности и отклонения. Добивът на Обединените арабски емирства през юли беше изкуствено нисък до месец юли с 350 000 барела на ден офлайн, тъй като страната провеждаше

профилактика в своето нефтено находище Murban. Данните за добива на Кувейт за месец април не постъпиха заради стачката на работниците в петролния сектор, предизвикана от намаляване на добива. Що се отнася до Саудитска Арабия, дори преди да увеличи добива, тя вече е доставяла 10,5 милиона барела на ден на пазара, просто като се е позовавала на запасите.

Казано по-просто, само производителите на петрол от ОПЕК с резервен капацитет за увеличаване на добива могат да заемат повече пазарен дял, но се въздържат от това. Вместо това, страните от Персийския залив се насочват към поддържане на добива на сегашните нива. Стратегията им е: нека пазарът сам да се коригира. Подобен бе подходът им през ноември 2014 г, преди да нарастне на добива в началото на 2015 г., което потвърди правилността на техния план.

Ограничения за глобалното възстановяване

В страни, които не са членки на ОПЕК добивът пада – допълнително доказателство, че стратегията на страните от Персийския залив работи. Добивът на САЩ е намалял с 500 000 барела на ден до 8.460 млн барела на ден, само от месец април. От върховата точка през юни 2015 г., понижението е с 1,1 милиона барела дневно. Тези тенденции обаче се забавиха през последния месец, защото покачването на цените на петрола до \$ 50 направиха повечето находища печеливши. САЩ изглежда доставят на горната граница на цените. Тъй като цената на петрола се покачва, добивниците от САЩ бълват повече

петрол, повишавайки предлагането и причинявайки цената отново да се стабилизира. При такива обстоятелства цените на петрола е малко вероятно да нараснат много по-високо от \$ 50 или \$ 60 без ответна реакция.

Дори в Иран, който се хвалеше колко бързо увеличава добива си след падането на санкциите, има забавяне. През първите четири месеца на годината, неговият добив се е увеличил с около 640 000 барела на ден. След това се е увеличил само с 50 000 барела на ден. За да се постигне значително по-бързо увеличение, Иран ще се нуждае от нови инвестиции и ново развитие, което ще отнеме години, за да се получат резултати.

Накрая, докато всички очакват каквото замразяване, от ОПЕК ще се надяват Техеран, Рияд, Кувейт и Абу Даби да стигнат до споразумение; по-вероятно е, второстепенни членове на ОПЕК - Либия, Ирак и Нигерия - да спомогнат за повече петролен добив онлайн от картела. Дали от съображения за сигурност или от щети по инфраструктурата, тези три страни имат значителни количества добив на петрол офлайн. Либия и Нигерия вече са показали признаци на движение към увеличение на добива, но по правилата. Въпреки, че всеки допълнителен добив от тези три държави ще се материализира много бавно, това допълнително ще ограничи глобално възстановяване на петролните пазари.

В същото време по-малките и по-бедни членове на ОПЕК че ще продължат да настояват картелът да действа, за да се стабилизира пазарите. Страни като Еквадор

и Венецуела вероятно ще проведат подобни разговори по време на срещата на ОПЕК в Алжир през септември тази година. Има една малка част от ОПЕК, която може да направи друго - да приеме новата пазарно ориентирана реалност - нещо, което Саудитска Арабия и Съвета за сътрудничество в Персийския залив вече са направили.

**СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ВИДИТЕ
[ТУК](#).**

Китайски петролни гиганти преместват фокуса към природния газ

by Michael Lelyveld, 2016-08-08, Radio Free Asia

Китайски национални петролни компании обещава да стимулират добива на природен газ, въпреки сериозните съкращения на общите инвестиции и загубите през тази година.

Изместването на фокуса от петрол към газ от големите държавни добивници изглежда се задвижва от политиката на правителството за намаляване използването на високозамърсяващите въглища, а не от перспективата за по-голяма възвращаемост.

Миналия месец, China National Petroleum Corp. (CNPC) обеща през следващото

десетилетие да увеличи инвестициите в проучването и добива на газ и в тръбопроводи. Компанията очаква до 2020 г. най-близките удвоявания на годишния добив на газ до 180 милиарда кубически метра (6.3 трилиона кубически фута), съобщи в изданието си на английски език China Daily.

Миналата година CNPC доби 94,5 милиарда кубически метра (bcm) газ, което представлява 72 на сто от добива на Китай и почти половината от потреблението на страната, сочат данните на компанията.

Водещата петролна компания на Китай сега харчи 70 на сто от общия си бюджет за добив на газ и около 10 на сто за изграждането на газопроводи, заяви Ню Цијун, ръководител на отдела за планиране в CNPC.

Изследователският институт на компанията прогнозира, че потреблението на газ в Китай до 2030 г. ще се повиши 167 процента до 510 милиарда куб.м и над 270% до 710 милиарда куб.м до 2050 г., в сравнение с 191 милиарда кубически метра през 2015 година.

В доклада, по отношение на втората компания в Китай - Petroleum & Chemical Corp., известна като Sinopec, също се отбелязва растеж на добива на петрол.

Добивът на газ на Sinopec се е повишил с 10 на сто до 11 милиарда кубически метра през периода, докато добивът на суров петрол е паднал 11,4%, съобщи Bloomberg News.

Sinorec планира да удвои до 2020 г. годишния добив на газ до 40 милиарда кубически метра, съобщава Bloomberg, цитирайки изявление на председателя на компанията Wang Yuru от март.

Национални стойности/статистика

Най-новите национални стойности / данни на Китай, изглежда спомагат за по-бичи прогнози за газа в сравнение с петрола.

През юни потреблението на газ в Китай нарасна 9,8% до 99,5 милиарда кубически метра, събщи Националната комисия за развитие и реформи (NDRC). Добивът скочи 2,9 на сто до 67,5 милиарда кубически метра, а вносът се повиши с 21,2% до 35,6 милиарда кубически метра, се съобщава на страницата на агенцията.

Добивът на петрол през периода в Китай пада с 4.8% до средно 4.04 милиона барела на ден, като и двете големи компании намалиха добива си поради слабите световни цени на суровия петрол.

PetroChina – дъщерно дружество на CNPC, планира през тази година да намали добива на петрол с 4,8%, докато Sinorec ще намали добива с 7,5%, събщи от агенция Синхуа.

Силните показатели за природния газ внушават съвземане от по-бавния растеж от 3.7% от миналата година, част от средногодишното нарастване от над 15 на сто в периода 2009-2013г.

Не е ясно дали тази година печалбите от газ отразяват икономически обрат или по-

големия ангажимент на правителството за ограничаване на зависимостта от въглищата.

Edward Chow, старши сътрудник за енергията и националната сигурност в Центъра за стратегически и международни изследвания във Вашингтон, заяви, че е трудно да се каже, дали отчетената бюджетна промяна към газ означава голямо увеличение в реалните разходи, защото дружествата могат да режат общите полагащи се инвестиции поради спадането на цените на петрола.

Слабо място в икономиката

Инвестиции с фиксиран актив (FAI) в петролния сектор е едно от най-слабите места в икономиката на Китай през тази година.

През първите шест месеца FAI за добива на нефт и природен газ паднаха 18% до 95.8 милиарда юана (14,4 милиарда долара), събщи Националното статистическо бюро (NBS).

Г-н Chow заяви, че държавните монополи в Китай обикновено дават по-малко информация, отколкото западните големи петролни компании, които редовно предоставят финансови разбивки по сектори и дейности, което във времето може да е като ръководство за инвеститорите.

Вместо това, държавните компании често подбират информацията и цифрите, с което е трудно да се определи рентабилността на инвестициите в нефта и газа.

Усложнени перспективи

В случай на текущо преминаване от петрол към газ, перспективите може да се окажат сложни, защото цените на природния газ неизбежно ще бъдат свързани с петрола, най-малко на международните пазари.

В Китай, печалбата може да зависи от контрола върху цените от правителството и колко бързо те се покачват, или дали правителството субсидира продажбите на газ за насърчаване на горивото.

С последния натиск върху производителите на петрол в цялата индустрия, за преминаването към газ могат да се предвидят малки облекчения.

От CNPC планират през следващите пет години да намалят годишната обща инвестиция с 40%.

Ограниченията по отношение на петролните инвестиции може да са вследствие на друга правителствена програма, като държавните производители са притиснати да се държат по-скоро като търговски дружества.

Енергийната ситуация предполага, че различните програми на Китай могат да влязат в конфликт, ако сегашните тенденции се запазят.

Ако световните цени на петрола продължават да проявяват колебание/ да отслабват, държавните компании могат да изпитат допълнително натиск за ограничаване на инвестициите в добива на петрол, надявайки се да постигнат целите на

правителството за търговски операции и приемливи за околната среда горива.

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА АНАЛИЗА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).**

Уточнение

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирев

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com